

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2021/1349 AL COMISIEI**din 6 mai 2021****de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează criteriile de evaluare de către autoritățile competente a conformității în ceea ce privește administrarea obligatorie a unui indice de referință critic****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 ⁽¹⁾, în special articolul 21 alineatul (5),

întrucât:

- (1) Evaluarea efectuată de autoritățile competente, menționată la articolul 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) 2016/1011, se referă fie la modul în care un indice de referință critic urmează să fie tranziționat unui nou administrator, fie la modul în care indicele respectiv urmează să înceteze să mai fie furnizat. Prin urmare, este oportun să se specifice două seturi de criterii pe care autoritățile competente trebuie să le ia în considerare, în funcție de scenariul pe care îl evaluează.
- (2) În cazul în care un indice de referință critic urmează să fie tranziționat unui nou administrator, noul administrator ar trebui să fie în măsură să asigure continuitatea furnizării indicelui de referință critic astfel încât entitățile supravegheate să îl poată utiliza în continuare fără întreruperi și în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/1011. Prin urmare, este necesar să se specifice criteriile pe care o autoritate competentă ar trebui să le ia în considerare atunci când evaluează dacă noul administrator poate asigura o astfel de continuitate.
- (3) Supravegherea unui indice de referință critic ar trebui să fie asigurată pe tot parcursul tranziției indicelui respectiv către un nou administrator. Există un risc mai mare de discontinuitate în supravegherea unui astfel de indice de referință în cazul în care noul administrator se află într-un alt stat membru decât cel al autorității competente care efectuează evaluarea modului în care indicele de referință critic urmează să fie tranziționat noului administrator. Autoritățile competente în cauză ar trebui să coopereze pentru a se asigura că autoritatea competentă care efectuează evaluarea primește toate informațiile necesare pentru a stabili dacă se va asigura continuarea supravegherii indicelui de referință pe parcursul tranziției acestuia, inclusiv o analiză axată pe locul în care se află noul administrator și pe statutul său în materie de autorizare.
- (4) Atunci când evaluează modul în care un indice de referință critic urmează să fie tranziționat unui nou administrator, o autoritate competentă ar trebui să analizeze din punct de vedere operațional modul în care furnizarea indicelui de referință critic va fi transferată de la administratorul actual la noul administrator. Autoritatea competentă în cauză ar trebui să ia în considerare, în special, publicarea neîntreruptă a indicelui de referință, disponibilitatea datelor de intrare, metodologia de calcul al indicelui de referință și orice colaborare necesară cu eventualii contribuitori, utilizatori și alte părți interesate.
- (5) O autoritate competentă care evaluează modul în care un indice de referință urmează să înceteze să mai fie furnizat ar trebui să se asigure că furnizarea indicelui de referință poate înceta în mod ordonat, având în vedere, printre altele, procedura de încetare a furnizării indicelui de referință stabilită de administratorul său în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1011. Prin urmare, este necesar să se specifice criteriile pe care o autoritate competentă ar trebui să le ia în considerare pentru a determina dacă acesta este cazul.

⁽¹⁾ JO L 171, 29.6.2016, p. 1.

- (6) O autoritate competentă care evaluează modul în care un indice de referință critic urmează să înceteze să mai fie furnizat ar trebui, de asemenea, să ia în considerare planurile scrise de încetare a furnizării indicelui de referință menționate la articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1011. Este posibil ca aceste planuri scrise ale diferiților utilizatori ai unui indice de referință critic să nu fie întotdeauna aliniate și să nu fie coerente dacă sunt aplicate în același timp. Prin urmare, este important ca autoritățile competente să analizeze în ce măsură aceste planuri scrise sunt compatibile între diferiții utilizatori ai indicelui de referință, inclusiv în ceea ce privește evenimentele declanșatoare pentru încetarea furnizării indicelui de referință prevăzute în aceste planuri scrise, precum și modul în care aceste planuri scrise pot fi utilizate pentru a asigura încetarea furnizării indicelui de referință critic în mod ordonat.
- (7) Prezentul regulament se bazează pe proiectul de standarde tehnice de reglementare înaintat Comisiei de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA).
- (8) ESMA a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat opinia Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor înființat în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.
- (9) Pentru a se asigura coerența cu data aplicării articolului 5 din Regulamentul (UE) 2019/2175 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, care a introdus în Regulamentul (UE) 2016/1011 articolul 21 alineatul (5) din regulamentul respectiv, prezentul regulament ar trebui să se aplice de la 1 ianuarie 2022,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Criterii de evaluare a tranziției către un nou administrator

Atunci când evaluează modul în care un indice de referință critic urmează să fie tranziționat unui nou administrator, autoritățile competente iau în considerare toate criteriile următoare:

- (a) dacă noul administrator propus în evaluarea prezentată de administratorul actual în temeiul articolului 21 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Regulamentul (UE) 2016/1011:
- (i) este situat în același stat membru ca administratorul actual sau într-un alt stat membru, caz în care autoritatea competentă cooperează, dacă este necesar, cu autoritatea competentă din statul membru al noului administrator pentru a evalua dacă supravegherea indicelui de referință critic va fi asigurată pe tot parcursul tranziției către noul administrator;
 - (ii) este o entitate supravegheată și, în caz afirmativ, pentru ce activități este supravegheată și dacă există conflicte de interese reale sau potențiale cu activitățile existente ale entității respective;
 - (iii) este un utilizator al indicelui de referință și, în caz afirmativ, dacă conflictele de interese care ar putea apărea sunt atenuate în mod adecvat;
 - (iv) este deja autorizat ca administrator de indici de referință în temeiul articolului 34 din Regulamentul (UE) 2016/1011;

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2019/2175 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), a Regulamentului (UE) nr. 1094/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), a Regulamentului (UE) nr. 1095/2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), a Regulamentului (UE) nr. 600/2014 privind piețele instrumentelor financiare, a Regulamentului (UE) 2016/1011 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și a Regulamentului (UE) 2015/847 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri (JO L 334, 27.12.2019, p. 1).

- (v) furnizează deja indici de referință și, în caz afirmativ, dacă indicii de referință respectivi sunt indici de referință critici, semnificativi, nesemnificativi sau bazați pe mărfuri ori pe rata dobânzii;
- (b) dacă administratorul actual al indicelui de referință critic a informat contribuitorii, utilizatorii și alte părți interesate sau dacă a efectuat consultări publice cu privire la posibila tranziție a indicelui de referință critic către noul administrator;
- (c) modul în care noul administrator intenționează să calculeze indicele de referință critic și dacă administratorul respectiv intenționează să modifice oricare dintre următoarele elemente legate de indicele de referință critic și, în caz afirmativ, modul în care administratorul va asigura conformitatea acestor elemente cu Regulamentul (UE) 2016/1011:
 - (i) metodologia, inclusiv calitatea datelor de intrare, și revizuirea acesteia;
 - (ii) politica în situații de urgență pentru calcularea indicelui de referință;
 - (iii) procedurile de tratare a erorilor în ceea ce privește datele de intrare sau redeterminarea indicelui de referință;
 - (iv) codul de conduită;
- (d) dacă noul administrator va avea acces la aceleași date de intrare ca administratorul actual, inclusiv la datele de intrare istorice deținute de administratorul actual;
- (e) dacă infrastructurile informatice ale noului administrator au fost testate în mod adecvat pentru furnizarea indicelui de referință critic;
- (f) în cazul în care indicele de referință critic se bazează pe date de intrare furnizate de un grup de contribuitori, modul în care noul administrator intenționează să îndeplinească cerința prevăzută la articolul 11 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) 2016/1011 și dacă actualii contribuitori vor continua să facă parte din grup după tranziția indicelui de referință către noul administrator;
- (g) modul în care noul administrator intenționează să publice indicele de referință critic, inclusiv modalitățile standard de publicare zilnică, frecvența publicării, adresa site-ului web și dacă indicele de referință critic va fi accesibil în schimbul plății unor comisioane sau gratuit;
- (h) dacă există un plan detaliat pentru data tranziției și, în caz afirmativ, dacă planul abordează toate aspectele posibile, inclusiv aspectele contractuale, care decurg din tranziția indicelui de referință critic către un nou administrator;
- (i) riscurile juridice legate de tranziție, inclusiv riscul imposibilității de executare a contractului;
- (j) implicațiile contabile și fiscale ale furnizării indicelui de referință critic de către un nou administrator;
- (k) impactul tranziției asupra infrastructurilor pieței financiare, inclusiv asupra caselor de compensare.

Articolul 2

Criterii de evaluare a încetării furnizării unui indice de referință critic

- (1) Atunci când evaluează modul în care un indice de referință critic urmează să înceteze să fie furnizat, autoritățile competente iau în considerare toate criteriile următoare:
 - (a) eficacitatea procedurii stabilite în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1011, în special:
 - (i) dacă această procedură definește cu precizie acțiunile care trebuie întreprinse de administrator pentru a înceta în mod ordonat furnizarea indicelui de referință critic;
 - (ii) dacă, ținând cont de circumstanțele specifice cazului, aceste acțiuni vor fi adecvate pentru a asigura încetarea în mod ordonat a furnizării indicelui de referință critic, având în vedere și criteriul menționat la prezentul alineat litera (b);
 - (iii) momentul în care procedura a fost creată și când a fost actualizată ultima dată;

- (b) planurile scrise menționate la articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1011, în special:
- (i) dacă aceste planuri scrise desemnează indici de referință alternativi adecvați care pot fi utilizați pentru a înlocui indicele de referință critic și, în caz afirmativ, dacă planurile scrise respective desemnează același indice de referință alternativ sau indici de referință alternativi diferiți;
 - (ii) în cazul în care aceste planuri scrise desemnează același indice de referință alternativ, dacă indicele de referință respectiv a fost adoptat în diferite clase de active;
 - (iii) dacă evenimentele declanșatoare pentru încetarea furnizării indicelui de referință critic incluse în planurile scrise sunt aceleași în diversele planuri elaborate de entitățile supravegheate care utilizează indicele de referință critic respectiv, atunci când o astfel de evaluare este fezabilă;
- (c) dacă administratorii indicilor de referință alternativi menționați la prezentul alineat litera (b) punctul (i) sunt autorizați;
- (d) dacă încetarea furnizării indicelui de referință critic ar avea un impact negativ asupra integrității pieței, a stabilității financiare, a consumatorilor, a economiei reale sau a finanțării gospodăriilor și întreprinderilor (*), în cazul în care acest lucru poate fi stabilit;
- (e) dacă încetarea furnizării indicelui de referință critic ar duce la un eveniment de forță majoră;
- (f) dinamica pieței sau a realității economice pe care indicele de referință critic este menit să o măsoare și dacă există date de intrare suficiente din punct de vedere calitativ și cantitativ pentru a reprezenta cu precizie piața sau realitatea economică subiacentă;
- (g) dacă administratorul a informat contribuitorii la indicele de referință critic, utilizatorii indicelui de referință respectiv și alte părți interesate sau dacă a efectuat consultări publice cu privire la posibila încetare a furnizării indicelui de referință critic;
- (h) orice riscuri juridice legate de încetarea furnizării indicelui de referință critic;
- (i) implicațiile contabile și fiscale ale încetării furnizării indicelui de referință critic;
- (j) impactul încetării furnizării indicelui de referință critic asupra infrastructurilor pieței, inclusiv a caselor de compensare.

În sensul literei (c), în cazul în care administratorii indicilor de referință alternativi menționați la prezentul alineat litera (b) punctul (i) nu sunt autorizați, autoritatea competentă evaluează condițiile de autorizare a acestora în temeiul articolului 34 din Regulamentul (UE) 2016/1011, precum și dacă este necesară o perioadă de administrare obligatorie a indicelui de referință critic pentru a permite autorizarea administratorilor indicilor de referință alternativi respectivi.

(2) Pe lângă criteriile menționate la alineatul (1) litera (a), o autoritate competentă poate evalua dacă procedura stabilită de administrator în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1011 este adecvată, având în vedere următoarele elemente referitoare la instrumentele financiare, contractele financiare sau fondurile de investiții care se raportează la indicele de referință critic:

- (a) volumul și valoarea lor;
- (b) termenul, durata, scadența sau data expirării instrumentelor financiare, a contractelor financiare și a oricărui alt document încheiat pentru a măsura performanța unui fond de investiții prin intermediul unui indice sau al unei combinații de indici cu scopul de a urmări randamentul unui astfel de indice sau al unei astfel de combinații de indici, de a defini structura activelor dintr-un portofoliu sau de a calcula comisioanele de performanță;
- (c) dacă indicele de referință critic va continua să fie furnizat pentru utilizare pe parcursul unei perioade de tranziție sau de lichidare;

(*) Regulamentul delegat (UE) 2018/64 al Comisiei din 29 septembrie 2017 de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului pentru a preciza modul în care trebuie aplicate criteriile prevăzute la articolul 20 alineatul (1) litera (c) punctul (iii) pentru a evalua dacă anumite evenimente ar afecta în mod semnificativ și cu urmări negative integritatea piețelor, stabilitatea financiară, consumatorii, economia reală sau finanțarea gospodăriilor și a întreprinderilor în unul sau mai multe state membre (JO L 12, 17.1.2018, p. 5).

- (d) dacă procedura menționată la articolul 28 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1011 prevede modificări ale indicelui de referință critic care ar putea fi necesare pentru a se asigura că indicele de referință critic rămâne fiabil și reprezentativ pentru piața sau realitatea economică subiacentă pe care intenționează să o măsoare pe tot parcursul perioadei menționate la prezentul articol alineatul (2) litera (c);
- (e) probabilitatea ca orice astfel de instrument financiar, contract financiar sau alt document încheiat pentru măsurarea performanței unui fond de investiții prin intermediul unui indice sau al unei combinații de indici cu scopul de a urmări randamentul unui astfel de indice sau al unei astfel de combinații de indici, de a defini structura activelor dintr-un portofoliu sau de a calcula comisioanele de performanță să nu poată fi executat sau ca clauzele acestuia să fie încălcate în cazul încetării furnizării indicelui de referință critic.

Articolul 3

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2022.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 6 mai 2021.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN
